

Spijker kwartier

wijkkrant

4 Upgraders in Art

10 Maar wat doet de
Spijkerbrigade nou
eigenlijk?

16 Geocaching

Op de dag waarop ik dit voorwoord schrijf is het de eerste dag van de zomer. En eindelijk, na een kletsnatte en vaak te koude lente, is het ook echt aan het zomeren. Hoe vaak riepen mensen dat ze nu dan ook de hele zomer geen woord meer wilden horen over droogte, hoe droog het ook zou worden! Of was ik het zelf, die dat riep? Die nattigheid zorgt er nu in elk geval voor dat het groen nog overdadiger is dan in andere meimaanden en het blijft maar komen.

Over groen in de wijk gesproken: in de Spijkerlaan is het Coop-oranje vervangen door het groen van de overnemende supermarkt. Een deel van het personeel is gebleven, maar toch...ik ben er nog niet echt aan gewend. Kan iemand me vertellen waar nu de nootjes liggen?

Maar: niet blijven hangen bij het oude, door naar het nieuwe! Dit is ook de tijd van het jaar waarin mijn collega's en ik de eindexamens van onze leerlingen beoordelen. In de week dat deze krant bij u op de mat ligt zijn er overal in de wijk weer vlaggen met schooltassen eraan te zien, misschien wel bij u thuis (in dat geval: gefeliciteerd!). Voor een aantal wijkgenootjes: een nieuwe opleiding of een heel nieuw leven.

In deze krant weer interviews met bekende en minder bekende wijkgenoten, nieuws van de Spijkerbrigade, kunstactiviteiten in het ROC, de ecologische tuin en vele andere zaken. Maar ook: de eerste bijdragen van Berenice Smits en Marianne van Sommeren, die zich hebben gemeld als nieuwe redacteurs van de krant. We zijn daar blij mee en heten hen van harte welkom!

Veel leesplezier en vast een mooie zomer toegewenst!

José Botman

Het berichtje kwam binnen via een van de bezorgers. Paul Poolman, een van onze trouwe lezers, wilde graag contact met de wijkkrant. Mooi, daar zijn we altijd blij mee. Meer dan een straatnaam en een huisnummer had ik niet. Dus een briefje in de bus. Die zelfde avond belde hij me. Duidelijk was dat Paul een probleem met spraak heeft. Maar we begrepen elkaar. De afspraak was snel gemaakt en op een lenteochtend belde ik bij hem aan. Ja, inderdaad, wat ik al een beetje vermoedde: Paul is die vrolijke man die we altijd in zijn rolstoel door de wijk zien rijden. Al jaren.. iedereen hier kent Paul, misschien niet van naam maar wel van gezicht.

Zo kan het

Hij had goede koffie, een opgewekt gezicht en een verhaal. Paul, achtenzestig jaar geleden geboren in Den Haag, was na wat omzwervingen - zelfs even via Het Dorp - uiteindelijk in Arnhem beland. En dat was waar hij wilde zijn. Met de rolstoel zo in

de stad, zo het park in. Arnhem is zijn stad geworden.

De galerijflat waarin hij al achtendertig jaar woont, is net gerenoveerd en verduurzaamd. Veel herrie was het geweest en ja, het duurde langer dan gepland, maar

ook..

dan heb je ook iets. En dat wilde hij de wijk laten weten. Want de Woningcorporatie had er werk van gemaakt. De buitenkant werd onder handen genomen, maar ook binnen werden zaken aangepakt. Een prachtige nieuwe keuken naar eigen keuze, wat nieuw sanitair, balkonhek, allemaal prettige zaken.

Het is een heel aangenaam en ruim appartement, zon in de kamer, zicht op uitlopend groen. Veel boeken in de kast, foto's aan de muur, de radio aan. Woningcorporatie Mooiland verzorgt woningen voor mensen met een zogenaamde nultredenwoning. In het gebouw van Paul wonen dus meer mensen in een rolstoel of met bijzondere zorgvraag. Dat zie je direct als je binnenkomt: de deuren zwaaien vanzelf open, er zijn geen drempels en de gangen zijn breed. De woning van Paul heeft ook allemaal slimme knoppen en handels. Hij kan hier dus goed zelfstandig wonen. Trots liet hij me de nieuwe aanpassingen zien. En wat ook het vermelden waard was: hij

was zeer te spreken over de aannemer, de bouwvakkers en alle anderen die er bij betrokken waren. Paul vond het belangrijk dat dat echt vermeld werd: 'niemand mag tekort gedaan worden'. Zo kan het dus ook.

Zoals dat dan gaat veranderen we tijdens het gesprek van onderwerp. Ja, Wim de Bie was net dood. Iets wat we allebei jammer vonden. Met veel plezier keek hij naar de herhalingen op tv, op Youtube naar 'Keek op de week'. 'Já móeder,' imiteerde hij lachend. En ja, Paul Wittman met de muziek, hij was nog eens bij een uitzending geweest. Keer op keer twinkelden zijn ogen en lachte hij breed uit.

Paul woont mooi, midden in het Spijkerviertel. En houdt van gezelligheid, dat is wel duidelijk..

Tekst: Lucille van Straten
Foto van Paul: Rien Meijer
Overige foto's: Lucille van Straten

In deze wijkkrant is al vaker bericht geweest over de geplande nieuwbouw aan de Thorbeckestraat. Het ROC is vertrokken en het gebouw wacht sindsdien stilletjes op sloop. ‘Het is voor niemand prettig als er straks een gebouw is dat helemaal leeg staat,’ zei de architect destijds. Geen slecht idee, en daarom laten we je graag kennismaken met één van de huidige tijdelijke huurders: Upgraders in Art.

Upgraders in Art

tijdelijk in ROC

UPGRADERS IN ART 2023
JAARTENTOONSTELLING

opening zaterdag 24 juni om 15 uur door Loukie von Freyburg en Marcel Smink
open van 25 juni t/m 4 juli van 12-17 uur, maandags gesloten
Pastoor Bruggemanlaan 33 Oosterbeek 6861 GR, voormalig Rabobank gebouw

Coördinator van “Upgraders in Art” is Loukie von Freyburg. Zij werkte veertig jaar bij Artez, als docent en later als coördinator van de vooropleiding. In die vooropleiding zag ze naast jonge studenten regelmatig ook oudere deelnemers verschijnen: mensen die vroeger al een kunstopleiding hadden gedaan, maar daarna in ander werk waren gerold. Voor deze doelgroep

bestond echter weinig budget en geen optie voor een deeltijdstudie. Dus besloot Loukie in samenwerking met Artez een opleiding voor deze doelgroep te ontwikkelen. Toen haar pensioen in zicht kwam, ging ze zelf ruimtes huren om zo de opleiding voort te zetten. De huidige locatie aan de Thorbeckestraat is de zevende in achttien jaar, vertelt Loukie, en ze voegt er aan toe dat het de beste is die ze tot nu toe gehad heeft. Ze hoopt er zeker nog een jaar te kunnen zitten voordat er begonnen wordt met sloop en uitvoering van het reeds goedgekeurde plan om er woningen en appartementen te bouwen.

Kunst op de koffie

Loukie is geen onbekende in het Spijkerskwartier, vroeger heeft ze nog aan de Parkstraat gewoond, 'nog in de tijd dat je met hoge hakken en een kort rokje liep en mannen dan kwamen vragen wat het

kostte. Later werd de wijk chiquer en kreeg je "Kunst op de koffie". Vooral op vrijdag en zaterdag zorgen de Upgraders voor leven in de brouwerij. In enkele lokalen werken de cursisten onder begeleiding van professionele kunstenaars op basis van een thema aan een inhoudelijke opdracht. Iedere cursist werkt individueel. Het ontwikkelen van een eigen beeldtaal en het maken van keuzes qua materiaal, kleur en vorm staan centraal. Een verscheidenheid aan installaties, schilderijen, collages, tekenwerken en objecten vormen het resultaat.

Tekenaar

Ongeveer vijftig mensen volgen de opleiding: allemaal mensen die al een kunstopleiding hebben gedaan, maar zich in een nieuwe richting willen ontwikkelen. 'Ik heb heel veel mensen gezien die ongelukkig werden omdat ze vier jaar een

toegepaste opleiding volgen, terwijl ze duidelijk meer vrij beeldend kunstenaar waren,' vertelt Loukie.

Aan het eind van het gesprek komen we op Loukie's eigen werk. 'Ik ben een tekenaar,' vertelt ze. 'Ik werk niet met kleurpotlood, maar met een oliepastel die Picasso samen met de firma Sennelier heeft ontwikkeld. Dat lijkt op olieverf, maar je kan er lekker mee duwen. Duwen hoort bij mijn karakter.'

Nieuwsgierig?

De jaarexpositie is van 25 juni tot en met 4 juli in de voormalige RABO-bank in Oosterbeek, Pastoor Bruggemanlaan 33 (achter AH). www.upgradersartez.nl

Tekst: Wim van Cappelle en Katja Krediet

Foto's: Jan Hein Boersma, Wim van Cappelle, Loukie von Freyburg

Kop?

Ik heb een afspraak met Rudolf Beijerman in de Lommerd, zomaar op een dinsdagmorgen op een zomaar doordeweeks moment. Het is er gezellig druk. Tafels en ruimtes bezet, koffie op tafel. Rudolf en ik lopen naar de Parkzaal. 'Er zit een gezonde verlegenheid-component bij mij', zegt Rudolf voor ik iets gevraagd heb, 'om geïnterviewd te worden.' Waarom hij, in deze laatste aflevering van de rubriek mensen achter de krant? Als ik me Rudolf voor de geest haal, is hij iemand die achter de schermen allemaal touwtjes vasthoudt, die touwtjes verbindt en daarna loslaat. Hij is aangenaam verrast als ik dit zo omschrijf. En ja, hij herkent zichzelf

wel in. Ziet zichzelf inderdaad op de achtergrond die rol vervullen en nou ja, ook af en toe op de voorgrond. Hij zegt wel eens wat hardop, dus een helemaal stille kracht is hij nou ook weer niet. 'Ik vind dat het leukste wat er is, mensen verbinden. Er zijn zoveel betrokken mensen, er is zoveel creativiteit, zo veel goede ideeën. Niet iedereen is het met elkaar eens, af en toe is er ruzie maar dat is ook goed.' In deze rol heeft hij jaren geleden deze wijkkrant, die toen zieltogend was, overeind geholpen en we bestaan nog steeds. Rudolf woont in het Spijkerkwartier sinds 2004 maar dat is niet helemaal correct. Al

In deze rubriek zetten we iemand in de spotlight, die achter de schermen van onze wijkkrant al jaren een bijdrage levert. In deze laatste editie: Rudolf Beijerman

in de zeventiger jaren woonde hij hier op kamers, net afgestudeerd als orthopedagoog, een baan in Wolfheze in de verslaafdenzorg. Uitkijkend op hoeren en junks, mattende figuren onder zijn balkon. Hier werd de liefde voor de wijk geboren. En die liefde bleef.

Toen de kinderen groot en het huis uit waren, belandde hij samen met Anneke terug hier in de wijk, toen nog werkzaam als lid van raad van bestuur van Tactus Verslavingszorg. Maar pas na zijn pensioen in 2009 gaf hij gas in de wijk. Hij begon in de werkgroep Spijkerbroek en langzaam werd zijn terrein verder uitgebreid. Er opende zich een totaal nieuwe wereld: die van de vrijwilliger! Dit was toch heel anders dan de wereld van de zorg. Hier vond hij buurtbewoners met een eigen energie, positieve mensen die ergens hun schouders onder zetten, die eigenwijs hun zin doordrukten om de wijk mooier te maken. Al die vergadertechnieken en afspraken maken zoals hij dat in de 'professionele wereld' geleerd had, hier werkte dat niet. 'Ik moest een nieuw vak leren. Maar zo leuk, zo stimulerend!.' Hij bemoeide zich met de keuze van de wijkwebsite, de wijkkrant, maar ook breder, op stadsniveau via het BurgerServiceLab. Altijd verbinden: 'managen ja, maar altijd vanuit de inhoud', zegt hij enthousiast. En hij werd mede het gezicht van het Spijkerpeil, dat helaas door corona on hold gezet werd. Inhoudelijk leverde die wijkpeiling zinvolle informatie op. Maar helaas gooide de covidperiode roet in het eten. Dat zou best weer opgepakt mogen worden. Zijn ogen glinsteren..

De Lommerd

Pas vijf of zes jaar is Rudolf betrokken bij de Lommerd, op uitnodiging van Willem van Gent. Voorzitter van het 'bestuurtje' zijn. Langzaam kwam een bestuurloze Lommerd dankzij vele helpende handen weer tot leven.

'Ik wil graag leren van anderen, hoe ze dat doen, beter goed gejat dan slecht bedacht' zegt Rudolf bevlogen en hij legt uit hoe ook de contacten met andere wijkcentra in Arnhem gelegd werden. Eerst met vier, groeiend naar zes en nu zijn het er zo'n elf van de totaal dertig buurthuizen/ ontmoetingsplekken in Arnhem.

Samenwerkingsconvenant

Afgelopen jaar is er een samenwerkingsconvenant (de buurthuisvisie ARNHEMS Goud, daar hebben 23 buurthuizen aan meegedaan) in co-creatie met de gemeente over de buurthuizenaanpak afgesloten. 'We leren van elkaar,' zegt hij, 'we hebben allemaal te maken met vrijwilligers. Hoe doet de één dat met bijvoorbeeld klachtenprocedures, met een externe vertrouwenspersoon, met financiële verantwoordingen en meer van die dingen waar ieder bestuur mee te maken krijgt. Dat wordt nu samen gedaan.'

Burgerraad

Ik vraag hem naar zijn visie voor de toekomst? Over tien jaar? Nou, oké, over vijf jaar? Over 2 jaar? Rudolf is makkelijk te interviewen. Met zo'n vraag kan hij lang uit de voeten. Ja, de wijk is dan doorontwikkeld naar een wijk met zoveel werkgroepen – dat moet blijven – maar dusdanig met elkaar in contact, dat er het wijkoverleg is doorontwikkeld tot een burgerraad. Er ontstaat zo meer gelegitimeerd draagvlak door en voor de wijk, of dat nu over openbare ruimte of parkeergelden of wijkvisie of stoeptegels gaat.

Er is een harde betrokken kern in de wijk die overal bij is, maar er zijn bijna zeven-duizend inwoners, hoe komen er meer in beweging? Hij somt op: erkennen, informeren, bevragen en betrekken én loting! Loting? Ja, op basis van ons wijkprofiel, iedereen maakt kans op zo'n uitnodiging. Deze groepen vertegenwoordigers van werkgroepen krijgen dan mandaat van de wijk om over bepaalde beslissingen te gaan. Iets wat het WijkOverleg en de Spijkerbrigade momenteel doen. Die kunnen later dan in die burgerraad opgaan.

Stap terug

Er komt een moment dat ook Rudolf echt helemaal met 'pensioen' gaat. Sterker nog, dat heeft hij al in zijn agenda staan. Komende november bereikt hij een zekere leeftijd. En dan is er nog de muziek die gespeeld moet worden, zijn er nog reizen te maken, zijn er kleinkinderen die bezocht moeten worden, zijn er wandelingen die gewandeld moeten worden; al dat is er ook. Langzaam heeft hij al wat stappen achteruitgezet. Oké, de Lommerd blijft in zijn agenda.

Maar verder: 'ik ben er gewoon aan toe' zegt hij. Kan hij dat? Rudolf denk van wel, zijn vrouw denkt er misschien iets anders over.. We zullen het zien..

Tekst en foto: Lucille van Straten

Kunst op de koffie

Afgelopen weekend was het de laatste editie van #kunstopdekoffie. Na 12 jaar stopt dit concept van kunstenaars in de huiskamers van bewoners in het Spijkerkwartier door gebrek aan subsidie. Er was nu echter niets te merken van enige treurigheid of teleurstelling, de organisatie en de kunstenaars waren even enthousiast als altijd!

In de Prins Hendrikstraat hingen de schilderijen van Jelle Slof. Hij was de wijk in gegaan, bij bewoners binnen gekomen en het viel hem op hoeveel spelletjes er in ieder huishouden in de kast stonden. Deze spellen kwamen terug in zijn schilderijen, vrolijk gekleurd, net zoals de kunstenaar zelf. Na een praatje liepen we de Lommerd in en werden we meegenomen in het verhaal van Marieke Polderdijk. Zij had bij een aantal bewoners 24 uur lang in huis meegeleefd en ondervonden hoe de bewoners zijn geworteld in het huis en hoezeer een huis als een lichaam is. Marieke beweegt mee met de bewoners van het huis en maakt daar tekeningen, teksten en geluiden. En daar werden wij als bezoekers - in het huis van de bewoners - onderdeel van. Prachtige en bijzondere performance. Onder de indruk verliet ik het huis, ik stapte het zonnetje in en nam de 'stenen huid en alle geluiden' nog met me mee.

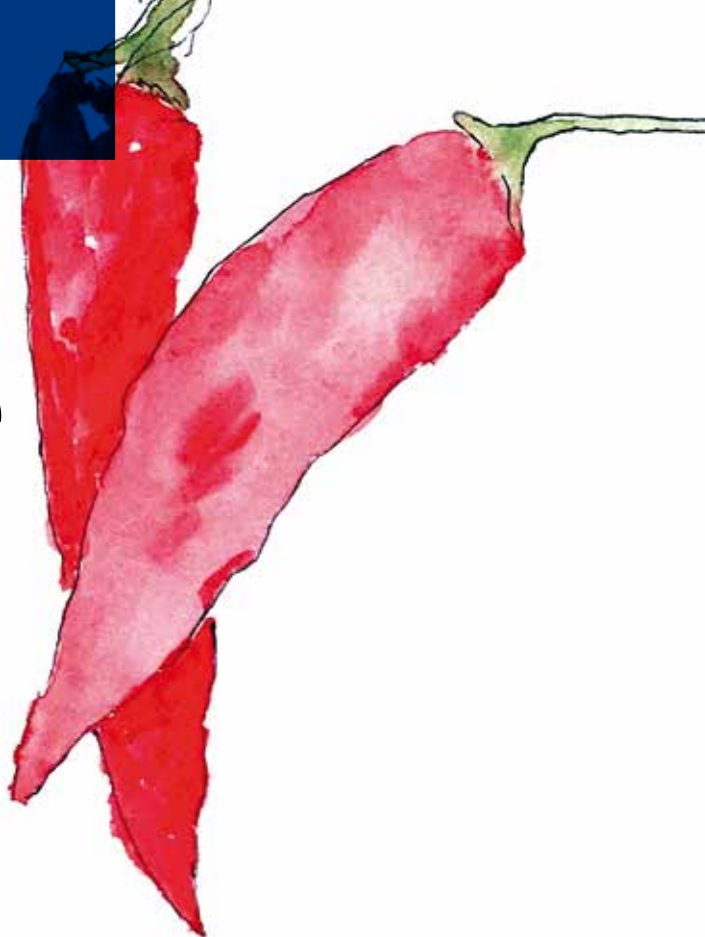
Tekst: Marianne van Sommeren

Foto's: Koen Kievits

Op de foto staat Marianne van Sommeren

Mussaman Currypaste

**Hans Marcelis neemt ons mee
naar de Thaise keuken.**

Dit is een basis voor een aantal lekkere recepten en marinades.

Nodig: vijzel of keukenmachine, koekenpan, gesteriliseerde potjes.

- 1 el korianderzaadjes
- 1 el komijnzaadjes
- 2 tl zwarte peperkorrels
- 1 tl geraspte nootmuskaat
- 1 tl kruidnagel, 4 a 5 stuks
- Zaadjes van 4 groene cardemoms, kneuzen en zaadjes er uit halen.
- 1 el garnalenpasta, toko*
- 6 teentjes knoflook
- 3 sjalotjes
- 2 fijngesneden stengels citroengras of sereh, toko*
- Piece de resistance, 15 gedroogde of verse rode pepers
- 1 el olie

Doe de koriander-, cardemon- en komijnzaadjes, zwarte peperkorrels en kruidnagel in een droge koekenpan en rooster ze totdat het lekker ruikt, ca 2 á 3 minuten, terwijl je de zaadjes laat rollen in de pan.

Doe alles in een vijzel of keukenmachine en maal het fijn.

Doe de kruiden met de geraspte nootmuskaat, de gesneden sjalotjes, de citroenstengels, knoflook erbij en maal het fijn.

Doe de garnalenpasta in een zilverpapiertje en rooster dit even in een droge koekenpan. Mag ook in het aluminiumfolie bij het roosteren van de andere kruiden. Wacht totdat het lekker ruikt, ca. 1 á 2 minuten. Meng het met de rest van de ingrediënten. Voeg een eetlepel olie toe.

Mussaman curry met kip

Recept voor twee personen
Lekker romig en zelfs pittig, naar eigen smaak.

- 200 gram Kippendijfilet in blokjes
- Mussaman curry paste, zie hierboven
- 2 uien, gesneden in stukken

- 1 grote gekookte aardappel, in stukken gesneden
- 1 kaneelstokje
- 150 ml kokosmelk
- 1 laurierblad
- 2 groene cardemon, alleen de zaadjes en kort geroosterd.
- 1 el ongezouten pinda's, geroosterd.
- 1 groene of rode peper. Optioneel!

Sausje

- 1 el tamarinde pasta *Toko
- 1 el vissaus *Toko
- 1 el palmsuiker *Toko

Fruit de uistukjes. Voeg de Mussaman Currypaste toe en wacht totdat het lekker ruikt en de olie een beetje vrijkomt uit de currypaste. Voeg het kaneelstokje toe. Bak de kippendijblokjes rustig totdat ze gaar beginnen te worden. Voeg de gekookte aardappelstukjes toe en na even bakken, ook de kokosmelk. Laat langzaam pruttelen.

Maak een sausje van de palmsuiker met de tamarindepasta en de vissaus. Voeg dit, vlak voordat je gaat serveren, toe en laat nog even pruttelen.

Bestrooi met de geroosterde cardemonzaadjes en pinda's.

Serveer met witte Basmati rijst.

Tekst/recept: Hans Marcelis
Illustraties: Hans Marcelis

Lorentz HBS

Vanuit mijn huis in de Spijkerstraat kijk ik uit op de achterkant van de Lorentz HBS en het bijgebouw in de Schoolstraat. Ik heb soms heimwee naar de ruimte die ik daar huurde via SLAK: een stichting die verlaten gebouwen – de Sociale Academie vertrok in de zomer van 2003 – beheert en verhuurt aan kunstenaars.

‘ATELIER’ stond op de deur van mijn eerste hok waar ik de plaat vanaf had getrokken zodat de oorspronkelijke paneeluur te voorschijn kwam, daar waar op andere deuren ‘Klaslokaal’ stond. Via het beroemd geworden – M.C. Escher – trappenhuis uitgekomen op de eerste verdieping liep ik door een lange gang en zat te werken in een kleine hoge kamer met een raam op het noorden (het ideale licht!) en een raam op het oosten. Ik had vaak radio Veronica aanstaan, de enige zender die zonder te storen doorkwam en zong graag mee, want wat klonk dat! De volumeknop altijd bij de hand, me bewust van de gehorigheid in het pand, en ik was zielsgelukkig daar met mijn hond. Die lag altijd rustig op zijn kleedje, behalve als ik ging dansen. Dan huppelde hij mee op zijn achterpoten. De hond van Mirjam kwam regelmatig aangestoven vanuit de andere gang en dan hoorde ik haar al gauw roepen ‘Fritziiii!’ Zodra Jan naast mij cello begon te spelen ging de radio helemaal uit en genoot ik met volle teugen van zijn spel. Het galmde door de betegelde gangen en ook beneden klonk vaak muziek, de viool van Sabine, vanuit haar hok pal naast de ingang waar ze ook les gaf.

Klankkast

Het gebouw stond in het begin groten-deels leeg – het stroomde mondjesmaat vol – en je kon er een speld horen vallen.

Volgens Sabine werd je daar lui van, als artiest in deze versterkende klankkast. Ik hoor weer het tweestemmige zangspel van Dos Cuerdas als ik daar in gedachten binnen loop. Na drie jaar moesten we plaatsmaken voor het Stedelijk Gymnasium dat tijdelijk haar intrek nam vanwege de renovatie van hun nieuwe gebouw in de Thorbeckestraat. Voortaan klonk elk uur een zoemer die het einde van de les aangaf, tot ergernis van een handjevol kunstenaars dat kon blijven zitten. De rest – onder wie ikzelf – vertrok weer of verhuisde naar het bijgebouw, de 19e eeuwse basisschool op de hoek met de Spijkerstraat die al drie jaar leeg stond. Om na zeven jaar weer terug te keren naar het hoofdgebouw, maar niet voor lange duur.

Studentenhuisvesting

Roland Verheij had het hele zaakje gekocht van de gemeente, en dat was ook wel de hoogste tijd, want beide gebouwen stonden op instorten. De daken begonnen steeds ernstiger te lekken en dat kost wat! De vloerbedekking van mijn werkruimte in het bijgebouw was dan ook zompig in februari 2012 toen hij daar opeens door de gang liep. ‘Wat doen jullie hier?’, vroeg ik hem en zijn maat. ‘Ik ben de nieuwe eigenaar’, zei hij en ik dacht dat het de zoveelste persoon was met grootse plannen. De panden zijn gered van de ondergang door de man die toen met het water uit de hemel kwam vallen, op zijn scooter. Sinds 2013 zwaait hij de scepter en trekt zich weinig aan van de opstand in de

buurt tegen zijn plannen voor permanente studentenhuisvesting. Wel heeft hij inmiddels huismeesters aangesteld – ook eentje voor ’s nachts – om de 70 studenten die er nu wonen in toom te houden want de akoestiek is hetzelfde gebleven. Hij heeft maatregelen getroffen om het geluid te dempen, er zijn ganghoofden aangesteld, er is een selectieprocedure voor nieuwkomers en een groepsapp voor omwonenden die hun klachten meteen kunnen melden. Allemaal mede door de rechtszaak die een aantal buurtgenoten heeft aangespannen tegen de vergunning die aanvankelijk tijdelijk was. Die hebben zij verloren, maar de rechtbank heeft de proceskosten op de gemeente verhaald. Ons – de buurt – waren immers luxe appartementen beloofd: geen luidruchtige feestjes, in-het-rond-slingerende fietsen, nachtelijk geklets voor de deur of in de tuin in onze woonomgeving. Uiteindelijk is dit de bestemming geworden van het gebouw waar Escher heeft leren tekenen, een plek voor studenten die zullen komen en weer gaan.

Tekst en foto: Monique Fisscher

Het gebouw dat in de steigers staat, en het roze marmer van de omheining.

Achter: Astrid Stokman en Leander Cingöz, voorgrond: Albert Hoex en Chiara vd Lee

Maar wat dóet de Spijkerbrigade eigenlijk?

Een soort dagelijks bestuur van het Wijkoverleg Spijkerkwartier. Zo leg ik vaak uit wat de Spijkerbrigade is. Maar dat zegt nog steeds niet zoveel. Want wat dóet zo'n dagelijks bestuur dan? Het antwoord: van alles!

Onze kerntaak is om regelmatig het Wijkoverleg bij elkaar te roepen, om zo met elkaar in gesprek meningen te vormen en beslissingen te nemen. We organiseren zo'n Wijkoverleg vijf keer per jaar en dat betekent vijf keer agenda maken, eventueel sprekers uitnodigen, uitnodiging versturen, de avond voorzitten en een verslag maken.

Financieel beheer

Een tweede taak is het financieel beheer van het bewonersbudget ad € 38.000. We beoordelen budgetaanvragen: past het in de visie op de wijk, past het in de prioriteiten van het actuele wijkprogramma, komt het ten goede aan een diverse groep aan wijkbewoners, werken er veel vrijwilligers mee? En we controleren of er geen sprake is van belangenverstrengeling. Vervolgens adviseert de Spijkerbrigade aan het Wijkoverleg of de budgetaanvraag wel of niet gehonoreerd zou moeten worden. Jaarlijks zijn er ca. twintig budgetaanvragen. Bij gehonoreerde aanvragen en/of bij ontvangst van facturen moet het geld worden overgemaakt. En aan het eind van het jaar moet de jaarrekening worden opgemaakt.

Overleg met de gemeente

Een derde hoofdaspect van ons werk is overleg met de gemeente en met andere groepen in de wijk. De Spijkerbrigade is voor het Team Leefomgeving (TLO) van de gemeente het eerste aanspreekpunt in de wijk. En andersom: TLO is voor ons het eerste aanspreekpunt bij de gemeente. Minstens eens per maand stemmen we af: wat speelt er allemaal in de wijk dat de gemeente zou moeten weten en andersom? We werken samen om de wijk leefbaar en mooi te houden en te verbeteren. Denk aan meer groen, verduurzaming, verkeersveiligheid, voorkomen en opruimen van graffiti en zwerfafval, de kwaliteit van de winkels in de Steenstraat en het organiseren van wijkactiviteiten en evenementen. Voor bijna alles is wel een werkgroep, redactie of stichting. De Spijkerbrigade probeert die tientallen groepen met honderden vrijwilligers zo goed mogelijk te ondersteunen en met elkaar te verbinden.

Verbeterpunten

Op ons verlanglijstje staan nog wel wat verbeterpunten. Zo zouden we meer tijd

willen nemen om met wijkbewoners en -ondernemers te praten. En om eens in andere wijken te gaan kijken. We zouden graag nog veel méér wijkbewoners willen betrekken bij activiteiten en besluitvorming. Meer mensen met een migratieachtergrond, meer jongeren (of eigenlijk alles onder de vijftig jaar), meer bewoners van de Spoorhoek, om zo maar eens een paar groepen te noemen die ondervvertegenwoordigd zijn. Verbreding van de wijkdemocratie.

Zelf wil ik na tien jaar graag uit de Spijkerbrigade stappen. Maar dan zou het wel fijn zijn als er iemand zijn/haar hand opsteekt om mijn plek in te nemen. Idealiter is de Spijkerbrigade vijf man/vrouw sterk en we zijn nu slechts met vier. Wie durft?

Astrid Stokman

Lid Spijkerbrigade sinds 2013

Wijkoverleg maandag 17 april

Maandag 17 april was het zover: het tweede Wijkoverleg van het jaar! Zoals gewoonlijk werd het een avond vol levendige discussies over actuele ontwikkelingen in de wijk, met uiteraard een drankje als mooie afsluiting

Agenda:

- update van de herinrichting/opknappen van enkele straten in de wijk;
- terugkoppeling van de informatieavond over de aanpak van illegale bekladding;
- aanvragen voor het wijkbudget en hierover stemmen;
- rondje met actuele zaken.

Opknappen straten

Het zal veel bewoners niet zijn ontgaan: een aantal straten in de wijk is opgeknapt, aan een aantal andere wordt nog gewerkt. Aanleiding hiervoor is de (nodige) vervanging van het riool, waarbij ook wordt gekeken naar eventuele vergroening en verbetering van de bestaande infrastructuur. Namens de gemeente Arnhem gaf Marjolein Homan een update over de huidige werkzaamheden en de plannen voor de toekomst.

De Prins Hendrikstraat is voor een deel af, het zuidelijke deel wordt nog opgeknapt. Een aantal bewoners heeft vragen over de toegankelijkheid van de straat. Zijn de stoepen niet te smal, kunnen bewoners met een rollator nog wel gebruikmaken van de stoep? De gemeente geeft aan dat dit is afgestemd met bewoners van de Prins Hendrikstraat tijdens het participatieproces. Een aantal bewoners wil dat de hele wijk, zoals het voorheen ook ging, weer breder wordt betrokken bij zulke processen en beslissingen, omdat de uitkomst hiervan gevolgen heeft voor de leefbaarheid van de hele wijk. Afgesproken is dat:

- het Team Leefomgeving nagaat of de huidige opzet van de stoepen voldoet aan de richtlijnen en breed genoeg is voor mensen met een rollator;
- bewonersbijeenkomsten voor specifieke straten openstaan voor alle bewoners en wel dat er naast bijeenkomsten voor directe bewoners ook bewonersbijeenkomsten komen voor alle bewoners;
- data voor deze bijeenkomsten duidelijk worden gedeeld op MijnSpijkerkwartier.nl.

Onduidelijk is wanneer de Boulevard Heuvelink wordt opgeknapt. Het riool hoeft in principe niet vervangen te worden maar de gemeente is wel voornemens om de kwaliteit van de straat te verbeteren. Een besluit hierover volgt deze zomer.

Aanpak illegale bekladding

De Werkgroep Gevelschoon is vorig jaar in het leven geroepen om bewoners te helpen bij de aanpak van illegale bekladding. Een lid

van de werkgroep benadrukt: we hebben het dus niet over graffiti als kunstvorm, maar over tags (namen) op privé-eigendom of in de openbare ruimte! Namens de werkgroep gaf Kasper Veldhuis een korte presentatie over de plekken in de wijk die al zijn aangepakt en welke plekken nog meer zullen volgen.

Bij een aantal plekken, o.a. bij de kruising van Emmastraat en Spijkerstraat, is gekozen voor het bedekken van muren met groen. Twee vliegen in een klap, want dit draagt ook bij aan de vergroening van de wijk. Daarnaast wordt op sommige plekken bekladding actief verwijderd. Hiervoor moet je een lange adem hebben, waarbij de aanhouder uiteindelijk wint. Een gemeenschappelijke overtuiging hierin: de intrinsieke motivatie van bewoners om het aanzicht van de eigen straat, en daarmee de hele wijk, te verbeteren.

Tijdens de informatieavond in april heeft Wijkteam Gevelschoon een interactief onderdeel ingebracht om informatie op te halen bij wijkbewoners. De aanwezige wijkbewoners mochten voor dit interactieve deel 5 plekken kiezen die zij als 'hotspots' beschouwen, en een bedrag van €25.000 verdelen voor de aanpak van deze plekken + eventuele overige plekken. De uitkomst hiervan was o.a. de muur tegenover Cafe Vrijdag en de muur van de Odin langs de Spijkerstraat. De werkgroep inventariseert alle voorstellen en bekijkt de mogelijkheden en wil deze zomer nog overgaan tot actie.

Meer informatie over de werkgroep: gevelschoon@gmail.com.

Rondje actualiteiten

- Namens de wijk feliciteerde de Spijkerbrigade de Bloembakkenactie met zijn 49e jubileum.
- Er zijn zorgen over het volbouwen van tuinen in de wijk door bedrijven. Dit zou juridisch gezien niet mogen. Een aantal bewoners vindt dat er meer gehandhaafd moet worden. Ook zijn hieruit, n.a.v. de brand in de Wiltstraat een tijdje geleden, zorgen ontstaan wat betreft veiligheid omdat onze wijk ook veel voor de brandweer moeilijk bereikbare binnentuinen heeft.
- Een groep bewoners onderzoekt hoe de wijkdemocratie verbeterd kan worden. De groep wil o.a. meer bewoners betrekken bij de besluitvormingsprocessen. Een bureau is benaderd om dit onderzoek te begeleiden. De bedoeling is dat in juni een voorstel met de wijk wordt gedeeld.

Tekst: Leander Cingöz

Foto: Lucille van Straten

Budgetaanvragen

De volgende aanvragen zijn tijdens het overleg behandeld:

Aanvraag	Aanvrager	Bedrag	Info	Locatie	Datum	Besluit wijk
Blind Sun	Willem van Gent	€1.090,-	Restauratie kunstwerk	2e Spijkerdwaarsstraat	voorjaar/zomer 2023	Positief
Spijkerrok	Erik Veltink	€3.000,-	Organisatie festival	Vrijstaat Thialf	17 juni	Positief
Buitenbios	Christa Jacobs	€1.500,-	3 films voor divers publiek	Vrijstaat Thialf	17 mei	Positief

Modekwartier Stockdagen Arnhem biedt unieke collectie fashion en design

Tijdens Juni Mode Maand Arnhem biedt Stockdagen Arnhem een unieke collectie fashion en design. Op drie locaties – Musis, Centrum en Modekwartier – bieden top ontwerpers en high-end winkeliers een aantrekkelijk aanbod dat bestaat uit mode, sieraden, tassen, (interieur) producten en accessoires. Ook zijn er stoffen, furnituren, samples en prototypes. Alles is te koop tegen mooie prijzen. Stockdagen Arnhem vindt plaats van donderdag 29 juni tot en met zondag 2 juli a.s. Alle praktische informatie en een overzicht van het gehele aanbod is vanaf medio mei te vinden op www.stockdagen.nl en in de Stockdagen app. Sinds de eerste editie in 2011 kan Stockdagen Arnhem rekenen op een trouwe schare liefhebbers. Bezoekers komen uit heel Nederland en vinden ieder jaar hun weg naar Arnhem. Op de hoofdlocatie Musis presenteren meer dan 50 ontwerpers hun unieke aanbod op een prachtige locatie; historische en moderne architectuur omarmen er elkaar en zijn het perfecte decor voor het mooie aanbod. Musis ligt centraal in de stad, op korte loopafstand van zowel het Centrum als het Modekwartier. Naast trouwe bezoekers, zoals Jones Arnhem, Nonne, Trix en Rees, 4D optiek en Trickle Down Fabrics, nemen een aantal deelnemers al vanaf het eerste uur deel aan de Stockdagen. Zoals Truus en Riet Spijkers die beiden Fashiondesign studeerden aan de beroemde mode opleiding van ArteZ in Arnhem. De stijl van hun label Spijkers en Spijkers - met grafische details en uitgesproken kleurgebruik - is geliefd bij vele Nederlandse en internationale beroemdheden. Over de Stockdagen zeggen de zussen: 'We waren al vele edities van de Stockdagen betrokken en doen ook dit jaar weer mee. De groep deelnemers is een mooie selectie vakgenoten en bij elkaar is het aanbod erg interessant.'

Ook Lenneke Wispelwey, ontwerper met een liefde voor porselein, is er sinds de allereerste editie van de Stockdagen bij. Alle vorige edities met haar studio in het Modekwartier, maar nu voor het eerst op de hoofdlocatie in Musis. Voor meer informatie: Sophie Schijf, algemeen directeur: sophie@stockdagen.nl

Foto's: Eva Broekema Fotografie

Oproep voor extra handen voor de Wijkkrant Spijkerkwartier.

Redactiewerk is vrijwilligerswerk en zoals overal is er geregeld verloop in de uitvoering. We zoeken nu met name hulp bij organisatorische taken: bij de distributie van de krant en bij het rondbrengen.

We maken vier keer per jaar een krant waarvan de planning vooraf bekend is. Er wordt dus geen wekelijkse of maandelijkse structurele tijdsinvestering gevraagd. Wel moet je zelfstandig kunnen werken en wordt er op je gerekend om de gemaakte afspraken na te komen. Lijkt je dit wat? Wil je meer informatie, een gesprek met iemand van de redactie of meteen aanmelden? Stuur dan een mail naar redactie@wijkkrantspijskerkwartier.nl t.a.v. de redactie. Wij nemen z.s.m. contact met je op.

Let op:
de wijkkrant Spijkerkwartier heeft een nieuw email-
adres: redactie@wijkkrantspijskerkwartier.nl

Onze vaste huisfotograaf, Rien Meijer, stopt na jaren bij deze wijkkrant. Hij heeft ongetwijfeld de halve wijk op de foto gezet.. Ook draagt hij het stokje over aan een volgende, die de organisatie van de verspreiding van deze krant op zich zou willen nemen. Daar zoeken we nog even naar..

Namens de redactie bedanken we hem hartelijk voor al die mooie voorpagina's, beelden van gebeurtenissen in de wijken natuurlijk de portretten van de markante persoonlijkheden, die geïnterviewd werden. En uiteraard ook voor de inzet bij het verspreiden van de edities. Rien: bedankt!

Voor 'Schoon, heel en veilig' in de stad

Controle tegen misdaad, licht tegen duister en zorg tegen overlast

'Als wij erin slagen criminaliteit, overlast en straatintimidatie te verdrijven buurten als de Steenstraat en het Musispark, komt daar de gezelligheid van de binnenstad weer tevoorschijn', zegt burgemeester Marcouch over de intensivering van het programma 'Schoon, heel en veilig' voor onder meer de Steenstraat, Velperpoort, de Hommelseweg e.o.

Het programma 'schoon, heel en veilig' beperkt de overlast, normeert gedrag en brengt de gezelligheid opnieuw tevoorschijn - na controles en schoonmaak, maar ook met herindeling van de straten, aanleg van groen en zorgactiviteiten. Met dit jaar zeven actiegerichte controles houden politie samen met handhavers, NS en andere vervoerders de drugsdealers, zakkenrollers en overlastgevers staande. Foutparkeerders, zwartrijders, en verkeers-overtreders gaan op de bon. Zo zijn het laatste jaar bij negen controles in totaal achttien mensen aangehouden en 720 boetes uitgeschreven, alleen al in de Steenstraat en omgeving; de camera's blijken effectieve hulpmiddelen

Nieuwe winkels

Nieuwe winkels zijn welkom, schrijft de burgemeester, die begrijpt dat volgens de bewoners nu wel genoeg belwinkels, goudwisselaars, massagesalons en smartshops voor handen zijn. De buurt ziet graag meubelstoffeerders, hobbywinkels en andere gespecialiseerde vakwinkels komen. Hieraan wordt gewerkt, met zo

nodig een voorstel voor de raad, opdat de eerlijke herkomst van nieuwe ondernemers gecheckt wordt bij de vergunning-aanvraag. Intussen zijn twee head- en smartshops gesloten, toen bleek dat hier werk materiaal voor drugsproductie werd verkocht. De gesloten massagesalon biedt nu open toegang tot een goed bezochte koffietent. Ook woningen zijn gesloten wegens misbruik en kregen vervolgens hun ware woonbestemming terug.

De gemeenteraad ontvangt in de loop van dit jaar het voorstel om nieuwe winkels een kans te geven via vergunningverlening, schrijft Marcouch in de raadsbrief, daardoor kunnen pandeigenaren een gevarieerd winkelaanbod betere kansen bieden.

Persoonsgericht

Intussen is een scala aan disciplines betrokken bij het programma. Zo zijn in de Steenstraat en omgeving nu zeven gure plekken voorzien van extra verlichting, planten en buitenkunst en nemen handhavers en agenten deze locaties op in

hun routes. Overlastgevers komen op een lijst en gaan daar weer af door in bewaringstelling, uitzetting of opname in een zorginstelling. Dat is deze jaren gebeurd met acht mensen. Marcouch: 'Zo'n vorm van Persoonsgerichte Aanpak (PGA) is intussen in de hele stad geïntroduceerd, want helaas groeit het aantal verslaafden, dealers en andere overlastgevers ook in de Binnenstad, het Musispark en andere buurten'.

Ruimte

De drukke Steenstraat e.o. is ruimer en vriendelijker sinds de nieuwe inrichting, met laad- en losplekken voor de detailhandel, belijning voor parkeerders, strook voor fietsers, tweehonderd fietswrakken eruit en driehonderd vierkante meter groen erbij. Momenteel krijgt ook de Van Muijlwijkstraat bomen en groen. Marcouch, die brieven krijgt van mensen die zo overvraagd zijn door schreeuwers, opgevoerde snorfietzen, e-bikes, vechthonden en drugsgebruikers, dat zij de stad verlaten, zegt: 'Nu mensen de ruimte en het overzicht terug gaan krijgen, verdwijnt hun stress en gedragen zij zich socialer op straat. Zo zien wij het vriendelijke en gezellige gezicht van de binnenstad rond Musispark, Hommelseweg en Steenstraat terug. Zo gaat het in alle buurten als wij met ons allen dagelijks alert zijn voor schoon, heel en veilig.'

Tekst: Joke Padmos,
persvoorlichter burgemeester Marcouch

Schoon, Heel, Veilig Steenstraat en omgeving: promotie van een gastvrije straat

De Steenstraat wordt een merk (brand). Want deze straat heeft erg veel te bieden, voor zowel wijkbewoners, Arnhemmers en regionale bezoekers.

Actieprogramma

De "branding" van de Steenstraat is onderdeel van het actieprogramma Steenstraat. Dit programma zet in op een schoon, heel en veilige Steenstraat (en omgeving) waar het goed wonen, werken, ondernemen en winkelen is.

Bijzondere straat

In het begin van dit jaar zijn er drie sessies met ondernemers geweest. Daarin bespraken zij wat zij als de kracht van de Steenstraat zien. Veel ondernemers vinden de Steenstraat een bijzondere straat waar je goed kunt zijn voor je dagelijkse levensbehoeften en

waar je specialistische winkels vindt met betrokken ondernemers.

Aan de hand van deze uitkomst is een brandingsplan ontwikkeld. Hierin staan ook concrete acties om het imago van de straat verder vorm te geven. Dat helpt om de Steenstraat beter op de kaart te zetten.

Gastvrij

Het uitdragen van een positief imago van de straat is een belangrijk onderdeel in het verbeteren van het gebied. Daarom loopt er nu een actie om dichtgeplakte ruiten en etalages te voorkomen. Door de stickers en beplakking weg te halen ziet de straat er veilig en gastvrij uit.

Meer weten?

Als je meer wilt weten over het actieprogramma Schoon, Heel en Veilig van de Steenstraat en omgeving kun je als inwoner altijd terecht bij Pand 66 (Steenstraat 66). Op woensdagochtend tussen 09:00-12:00 is er een inloop van Team Leefomgeving. Ook op andere dagen in de week ben je welkom, ook om vragen te stellen of om klachten/verbeterpunten door te geven. Als er niemand is kun je ook mailen met csa@leefomgevingarnhem.nl.

Tekst en foto: Bram Bos en Noortje Ruisbroek
(Team Leefomgeving Centrum, Spijkerviertel,
Arnhemse Broek)

Geo

caching

Geocachen is een soort schatzoeken. Je krijgt de coördinaten van een locatie en daar aangekomen probeer je de schat (de cache) te vinden. Zelden is dat een echte schat die je mee mag nemen. Het is een stilzwijgende afspraak dat als je de schat meeneemt, je er iets van minstens dezelfde waarde moet achterlaten. Meestal is het een klein kokertje met een logboekje waar je kunt aangeven wie je bent en wanneer je deze cache gevonden hebt.

Loop je echter een multicache dan ontvang je de coördinaten van een volgende locatie. Of je krijgt een deel van deze nieuwe coördinaten plus een vraag. Het goede antwoord op deze vraag, maakt de coördinatenreeks compleet. Zo loop je bij een multicache een route. Speciaal zijn die waarbij je informatie krijgt over de omgeving waarin je loopt. Zo is er een multicache op begraafplaats Moscowa waarbij aandacht geschonken wordt aan bijzondere graven bijvoorbeeld van bekende Arnhemmers en Nederlanders. Verborgene plekken in het Spijkerviertel Onze wijk kent allerlei verborgene plekken. De meeste wijkbewoners kennen ondertussen wel enkele verborgene tuinen zoals de Watertuin aan de Parkstraat en de Ecologische tuin aan de Prins Hendrikstraat.

Degenen die Pokémon Go in de wijk gespeeld hebben, weten waar de locaties van Pokémon Go in de wijk zijn. Je ziet ze, net als de geocache locaties niet in real life, maar ze zijn er wel. Als je met het spel Pokémon Go op je mobiele telefoon door de wijk loopt, zie je een virtuele wereld over het straatbeeld verschijnen. Hier kun je op bepaalde plekken in de wijk Pokémons vangen. Bij Pokémon Stops kun je nieuwe ballen verzamelen. Vaak bevinden deze zich bij bezienswaardigheden zoals kunstwerken of monumenten.

Misschien ben je al ettelijke keren door de Rietgrachtstraat gelopen niet wetend dat er zich hier een verborgene geocache locatie bevindt. Dit is op dit moment nog de enige geocache locatie in het Spijkerviertel. Ben je benieuwd waar je deze geocache en andere geocaches kunt vinden? Meld je dan aan op Geocaching.com. Hier vind je de locaties van single- en multicaches en dus ook de locatie van de geocaching: de verdwenen school in de Rietgrachtstraat.

Als je een geocache gevonden hebt, kun je dit ook op de website delen.

Vorm

Als je volgens de plattegrond of de coördinaten van Geocaching.com op de juiste locatie in de Rietgrachtstraat aangekomen bent, waar zoek je dan naar? Een geocache kan allerlei hoedanigheden hebben. Ze zijn op allerlei verschillende manieren gemaakt en verstopt. Vaak is het een kunststof kokertje van een fotorolletje dat achter een verkeersbord verstopt is. De geocache kan ook met een magneetje aan de onderkant van een brugleuning hangen. Of de geocache is in een metalen kokervormige sleutelhanger met schroefdraad aan een tralie bevestigd. Of die tralie kan uit het ijzeren hekwerk gedraaid worden. De geocache zit dan bijvoorbeeld in de holte van de tralie verstopt. Of de geocache is in een waterdicht kistje onder een stoeptegelf in de grond ingegraven. De makers van geocaches zijn inventief. De geocache op de Rietgrachtstraat ziet er nog anders uit en is echt origineel te noemen. Als je de geocache niet kunt vinden, kun je op Geocaching.com een hint vragen.

Muggers

Tijdens het zoeken van een geocache is het het gebruik om zo onopvallend mogelijk te zoeken, zodat muggers niets door hebben. Muggers zijn in Harry Potterfilms degenen die onwetend zijn over de magie in de wereld van Harry Potter. Bij Geocaching zijn muggers de mensen die niets van Geocaching weten. Je doet dus net of je aan het bellen of fotograferen bent als je op de grond naar de geocache zoekt. Of je gaat je veters strikken. Dit voorkomt ook dat muggers de geocache per ongeluk meenemen of vernielen.

Het begint er vaak mee dat mensen een keer een geocache zoeken om te ervaren wat het is. Ouders gaan wandelen op een multicache route, zodat hun kinderen het wandelen minder snel beu worden. Geocache fans reserveren bij elk uitstapje tijd om de lokale geocaches te zoeken.

Wil je ook een geocache zoeken? Maak dan op Geocaching.com een account aan. Selecteer een leuke geocache om mee te beginnen, bijvoorbeeld De Schat van Roos in de Paulstraat in Klarendal. En daarna de geocache in de Rietgrachtstraat. Zorg voor een mobiele telefoon met volgeladen accu of GPS tracker en laat je verrassen! Veel plezier!

Tekst: Marian Reimert

Knispel

Bloemen, planten en vintage accessoires bij mevrouw Knispel, de oma van...!

Sinds een jaar vind je 'Mevrouw Knispel' op de Steenstraat 62! Een winkel met bloemen, planten en vintage decoraties. Voordat Mariëlle ging werken in de uitzendbranche en later als personeelsadviseur bij VBI Huissen was zij bloembindster. Het was dus logisch 'iets' te gaan doen met bloemen. En als echte scharrelaar altijd op zoek naar leuke vintage spulletjes vond zij de overstap naar een bloemenwinkel in combinatie met vintage decoratie heel logisch!

Oma Knispel

Mevrouw Knispel was de oma van Mariëlle. Zij had samen met opa voor de oorlog herenmodezaak 'Prince of Wales' op de Steenstraat. Deze winkel werd later overgenomen door twee ooms. Wanneer

Mariëlle op bezoek ging bij haar oma was dat vaak in die winkel. En zo ontstond de speciale band met de Steenstraat, deze voor Arnhem en het Spijkerviertel karakteristieke straat. 'Verloren' familieleden zien de naam 'Mevrouw Knispel' op de etalageruit staan en komen binnen om te vertellen dat ze ook Knispel heten of dat ze iemand kennen met die naam. Zo heeft deze winkel 'nieuwe' neven en nichten gebracht.

Bij het zoeken van een locatie voor Mariëlle's winkel in combinatie met bloemen was het een must dat deze in de Steenstraat zou zijn. Er was een aantal bezichtigingen, maar de wow factor was er nog niet. Totdat de gebroeders Scharrenberg (muziekhandel Scharrenberg) contact zochten. 'Eén stap binnen en ik was verliefd!' Er moest nog wel het een en ander aan geklust en gedaan worden, want na vijftig jaar verkoop van

o.a. piano's was een lik verf niet overbodig! De overeenkomst was snel getekend en Mariëlle ging na twintig jaar in het personeelsvak te hebben gewerkt terug naar haar roots in de Steenstraat, in de bloemen en vintage decoratie! Mevrouw Knispel, een winkel met leuke bloemen en planten en heel veel vintage decoratie. Van lampen tot kleine meubels, glazen, blikken, fotolijstjes... genoeg om snel te gaan kijken. Ook voor je bruidsboekje en afscheidsbloemstuk ben je hier aan het juiste adres. Mevrouw Knispel heeft ook bloemabonnementen. Verschillende ondernemers hebben dit abonnement al ontdekt! Volg Mevrouw Knispel ook op Instagram (@mevrouwknispel)

Tekst: Marion Man

Foto: Petra de Niet

Verwondering

Vol verwondering kom ik in kleine stapjes uit mijn long-covid (postcovid syndroom) slaap. Alsof de wereld voor mijn ogen weer ontwaakt en zich in deeltjes aan mij toont. Hoe ik eerst dicht bij huis de straat verken en over de tijd, in weken en maanden, mijn cirkel heel langzaam groter maak. Daarbij gaat mijn blik steeds meer van binnen naar buiten.

Door de gekapte bomen ervaar ik het licht in een straat anders en kan ik weer meer zien. Als ik mijn blik omhoog breng en een mooie gevel zie, een bijzondere kozijnkleur, een metalen balkonnetje.

Die er altijd al waren en verstopt zaten achter takken of ik keek niet goed of zag het niet.

Je kan kijken en toch niet zien! Als je wel gaat zien en je pas vertraagt of je pas vertraagt en dan gaat zien is elke wandeling een ontdekkingsweg. Waarbij het besef in stukje doorsijpelt hoe mooi onze wijk is, hoe divers en veelkleurig en boeiend en afwisselend.

Ik geniet ervan om weer mensen te zien en te kunnen groeten en weer de energie hebben om een praatje te maken. Hoe heerlijk om weer uit eten te kunnen

gaan en te genieten van wat de kaart biedt en van het gezelschap.

Na lang ziek zijn, zijn de dingen die gewoon waren, niet meer gewoon. Soms bijna een wonder, en alsof ik het voor het eerst beleef en ook zo veel bewuster. Ik voel mij soms als een klein kind die enthousiast roept: 'kijk nou toch, hoor nou toch, proef nou toch'. Mijn wens is om deze verwondering, ook terwijl alles steeds weer verandert, zoveel mogelijk vast te houden!

Tekst: Berenice Smits

Foto: Pixaby

Culturele ontmoetingen

in de ecologische tuin

De ecologische tuin aan de Prins Hendrikstraat in het Spijkerviertel is één van de grootste binnentuinen van de wijk en bloeit als nooit tevoren. Niet alleen als tuin, maar ook als culturele ontmoetingsplek voor de wijk. Een culturele werkgroep van omwonenden organiseert er verschillende interessante voorstellingen die de zinnen prikkelen en de bewoners in de wijk meer met elkaar in contact brengen.

'Trio con Tres', Latinmuziek uit Arnhem

Dit jaar is een bijzonder jaar', vertelt Hans Marcelis, bewoner van de Parkstraat en lid van de werkgroep. 'Veertig jaar geleden, in 1983, zijn de toenmalige omwonenden begonnen met de voorbereidingen voor deze tuin. Het zaadje voor het idee werd toen als het ware geplant'. Dat is de aanleiding voor de werkgroep om de komende twee jaar de tuin extra in het culturele zonnetje te zetten. Zo gingen begin juni de voetjes van de 'vloer' tijdens een Zuid-Amerikaanse dansworkshop, en is er een filmavond op donderdag 29 juni met nooit eerder vertoonde fragmenten van de wijk en het ontstaansproces van de tuinen in de wijk. Deze filmavond wordt voorbereid door Sacha Barraud, een Franse cineast uit de wijk die veel documentaires heeft gemaakt voor landelijke en lokale media. 'Ons doel is meer ontmoeting en verbinding in de wijk te bieden, door cultuur op een kleinschalig niveau te organiseren', zegt Vera van Belle, bewoner

van de Prins Hendrikstraat en sinds dit voorjaar voorzitter van de werkgroep. 'Er leven zoveel leuke, verschillende mensen in het Spijkerviertel. De één in een kamertje, de ander in een herenhuis, de één werkt als grafisch vormgever, de ander als buschauffeur of als woordvoerder. Wel lijken ze allemaal iets gemeenschappelijks te hebben: ze houden van het culturele en diverse karakter van de wijk. Muziek, theater, voordrachten, creatieve workshops, kleine exposities van binnen en buiten de wijk kunnen mensen inspireren en uitnodigen om elkaar en de buurt te leren kennen. Iedereen is welkom bij onze activiteiten, voor een drankje en hapje wordt gezorgd. Afhankelijk van de activiteit vragen we een kleine bijdrage. Dan ligt er een QR-code waarmee je een donatie kan doen. 'Natuurlijk wordt dat gewaardeerd', zegt Vera lachend. Op zondag 2 juli a.s. is er een dichters-brunch met de dichters Jesse Laport en Roos Marijn Peperkamp die voordragen uit eigen werk. Laports bundel 'In het ergste geval komt alles goed' is net uitgekomen. Peperkamp schrijft en zingt, en werkt aan een debuutalbum. Het concept is 'potluck' waarbij iedereen wat te eten meebrengt. Denk aan kaneelbroodjes, een lekkere salade, quiche of wraps.

In het weekend van 16 en 17 september is de expositie Soundscape te bewonderen. Kunstenaars laten zich inspireren door de wisselwerking tussen beeld en geluid in relatie tot de tuin. Miriam Moczeko, zangeres, performer en songwriter zal dan in de tuin optreden. Miriam heeft eerder door Europa en Australië getoerd.

Stichting Entertuinment

De werkgroep (stichting Entertuinment) wil wijkbewoners en initiatieven uit de stad ook uitnodigen om met leuke ideeën te komen. 'Wij staan hier echt open voor. In samenspraak kijken we dan hoe we het kunnen organiseren, en of het in de ecologische tuin past', licht Carel Lanter toe. De werkgroep bestaat uit Vera van Belle, Hans Marcelis, Eibert Jonker en Carel Lanter (stichting Entertuinment). Heb jij een interessant idee, wil je meedoen als vrijwilliger (graag!) of wil je in contact komen met de werkgroep, stuur dan een mailtje naar entertuinment6828@gmail.com.

Tekst: Hans Marcelis

Foto's: aangeleverd door Vera van Belle

Jesse Laport

Agenda ecologische tuin:

donderdag 29 juni, 21:00 uur: filmavond met Sacha Barraud

zondag 2 juli, 12:30 uur: dichtersbrunch

zaterdag en zondag 16 en 17 september, 13:00 - 17:00 uur: expositie Soundscape en optreden Miriam Moczeko

Spijkermeisje naar het EK én WK hiphop

Met zijn vieren zitten we in de huiskamer van de Lommerd: Lila Mare Scholten, haar moeder Marieke van Doorn, een vriendin van Lila Mare (voor de gezelligheid) en ik.

Marieke mailde een paar weken geleden: het was toen net bekend geworden dat haar dochter en haar team in het Hemelvaart weekend zouden deelnemen aan het EK hiphop in Kalkar. Categorie 'Power Crews van Dansschool de Vloer. Én: in augustus gaan ze naar het WK in Blackpool! Daar willen we meer van weten...

Lila Mare vertelt hoe het zo is gekomen. Ze kijkt uit naar het EK en verbaast zich nog steeds een beetje dat ze het met haar team van twaalf meisjes zover heeft geschopt. 'We moeten dan ook niet al te veel verwachten', zegt ze met eerlijke bescheidenheid. Maar ja: de eerste 5 van Nederland gaan naar het EK en de eerste 3 naar het WK en daar zit het team bij. Ze trainen twee keer per week in de

Schuytgraaf, de andere teamleden komen allemaal uit Arnhem-Zuid. Bijna elk weekend is er wel een wedstrijd om voor te trainen onder leiding van Oliver en Floor, die ook de choreografieën maken. Je basistraining moet erg goed zijn: zo kan je snel steeds nieuwe combinaties leren. Blessures zijn er wel eens, maar het valt eigenlijk mee.

De jury beoordeelt op choreografie, techniek en moeilijkheidsgraad, maar ook op energie van de groep en podium act. Nu het niveau hoger is komen er ook geregeld gastdocenten om het team te trainen. Stoere dansers uit Amsterdam of Tilburg. En er is meer aandacht voor de kostuums; er moet nu iets nieuws komen, iets met een haarband of zo... Er wordt sponsoring gezocht! Er is een tiktok kanaal

(gaat vaak viral), er zijn paaseitjes aan de deur verkocht, enzovoort. Op dit moment is zo'n beetje de helft van het beoogde bedrag behaald.

Lila Mare is begonnen bij dansschool Versteegh met Streetdance, daarna ging het verder bij dansschool de Vloer (Rozet), waar ze nog steeds danst. Volgens Marieke kon ze als heel klein meisje al verbijsterend goed dansen. Zomaar. Grappig dat ze bij hiphop uit is gekomen: in het team is ze de jongste. Het dansen gaat haar nog steeds goed af, maar ze heeft meer te doen: zo zit de 14-jarige in de tweede klas op het Thomas a Kempis College en heeft ze een grote vriendenclub in het Spijkerviertel. En in het Spijkerviertel wil ze blijven, hoewel Marieke er af en toe van droomt om 'buiten' te gaan wonen.

Na een tijdje enthousiast vertellen begint Lila Mare steeds meer op haar stoel te wiebelen: het wordt tijd om te gaan! Ik wens haar (en haar moeder) heel veel plezier en succes. We gaan de hiphop kampioenschappen dit jaar volgen! En natuurlijk niet vergeten te sponsoren! Help deze meiden naar het EK en WK, kijk hiervoor op: <https://www.doneeractie.nl/thpwr-naar-het-ek-wk/-74138>

Nawoord: bij het verschijnen van deze krant is het EK in Wunderland Kalkar inmiddels achter de rug. De resultaten waren niet helemaal zoals gehoopt, maar het was een fantastisch evenement: dansers uit alle landen, professionele sfeer, coole workshops, Kortom: geweldige ervaring en op naar het WK in Augustus!

Tekst: José Botman

Foto's van/via Marieke van Doorn

Vrijstaat Thialf!

Op donderdag 27 april was er een **Kleedjesmarkt** en samen met heel veel kinderen uit de buurt was dit een groot feest! Samen met Sportbedrijf Arnhem en De burens van Thialf hebben we een fantastisch zonnige Koningsdag mogen vieren met iedereen die er was.

De films waren nog even geheim, maar wat waren en veel buurtbewoners bij de **Thialf Buitenbios!** Vooral bij de eerste film die van start ging om 18.00 uur op woensdag 17 mei was het een drukte van belang. In samenwerking met Rijnstad en Sportbedrijf Arnhem werden er die avond 3 films vertoond. Nadat het zonnetje onder was gegaan was het best koud, maar de echte film liefhebber liet zich daardoor niet

wegjagen. Goed ingepakt was ieder aan het genieten van de buitenbios op Thialf. Zeker voor herhaling vatbaar!

LANGER GENIETEN, ook op zondag!

De zomer is in aantocht en dat betekent ook weer veel bedrijvigheid op de Vrijstaat! Oud en jong blijven heerlijk lang hangen en maken gebruik van de verlengde opening, elke avond tot een uurtje of 10. Basketballen, voetballen, of gewoon wat hangen en spelen. Voor ieder wat wils! Wijkbewoners maken deze avond openstelling mogelijk, mooi initiatief van en voor de wijk. Wist je dat Thialf tijdens de lente- en zomerdagen ook op zondag geopend is? Kom dus lekker spelen, sporten en

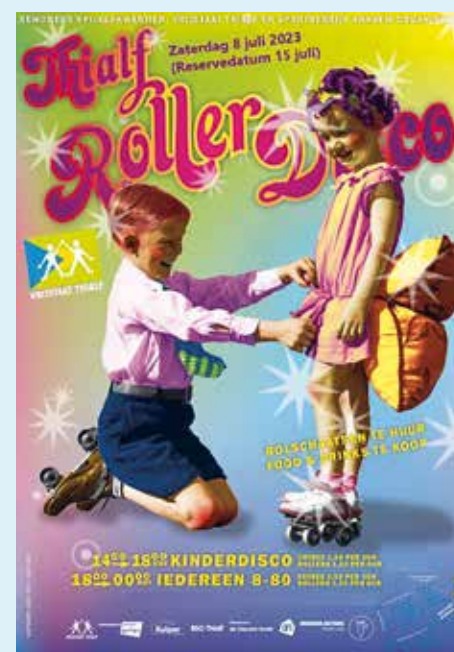
genieten! Elke zondag zijn we open van 13.00 tot 22.00 uur! Wil je ook met ons meedraaien?

Stuur even een mailtje naar post@vrijstaatthialf.nl

ROLLERDISCO

Kom zwieren, zwaaien én rondjes draaien! Helaas kon de editie van 2022 vanwege het slechte weer niet doorgaan. Noteer voor 2023 vast in jouw agenda: zaterdag 8 juli! En van afgelopen jaar hebben we geleerd, dus noteer direct met potlood de reservedatum: zaterdag 15 juli. Houd de website en socials in de gaten, meer informatie volgt: www.vrijstaatthialf.nl

Tekst en foto's: Inge te Kaat

Column

Anifa van Rootselaar

Colofon

Hij zat op het trappetje voor de Sint Martinuskerk aan het begin van de Steenstraat, onderuit gezakt, een te dikke jas voor het weer, en hij praatte - duidelijk tegen iemand, maar niemand die fysiek aanwezig was. Haar zag ik lopen net iets verder in de straat, met warrig haar. Ze vroeg of ik iets te roken had, net als de vorige keer, elders.

Net over de grens van het Spijker, in het musispark: twee mannen. Ze liggen in de wit-blauwe stoelen die elk voorjaar in het park terugkeren. De rechter heeft zijn ogen dicht, zijn hand hangt halverwege een beweging bevroren op zijn lijf. Op het gras liggen plastic zakken met lege halve liters bier.

Zo'n half jaar geleden sprak wijkagent Frank Daeseleer in de Gelderlander over de overlast van daklozen en 'hangjeugd' op de trappen in het musispark. Steeds vaker, zei hij, zag hij onbekende gezichten. Waar hij vroeger vaak iedereen bij opvang het Kruispunt kende op twee na, was het nu soms andersom.

De mensen die ik hierboven beschreef waren voor mij ook tot voor kort nieuwe gezichten. Elke wandeling zijn dat er meer, heb ik het idee. Dat zou wellicht niet moeten verbazen. De problemen in de GGZ zijn de afgelopen 13 jaar niet afgenomen, om maar wat te noemen, net als de kloof tussen arm en rijk. En laten we het zorgbeleid niet vergeten, waarbij mensen zoveel mogelijk zelfstandig moesten wonen (dat zou goed voor ze zijn, maar was ook, vooral, goed voor het verkleinen van de overheidsuitgaven), of het immer stijgend aantal meldingen van mensen met verward gedrag.

Terwijl ik het park uitloop waar de twee mannen nog vrijwel onbewogen liggen, moet ik denken aan een uitspraak: 'brutalen hebben de halve wereld.' Die begreep ik nooit

helemaal - ten eerste omdat je als kind ook leerde dat 'kindjes die vragen worden overgeslagen', en het me onduidelijk was hoe deze twee adviezen te verenigen. Ten tweede omdat het natuurlijk weinig zegt als je niet weet hoeveel brutalen de wereld telt. Als dat de helft is, dan lijkt een 50/50 verdeling van de wereld tamelijk fair.

Nu denk ik dat de brutalen-uitspraak geen advies is, maar een beschrijving van de status quo: wie een grote bek heeft, komt verder in het leven. Wat dat betreft krijgen we misschien wel gewoon het beleid dat past bij die werkelijkheid: wie niet meekomt, doet niet mee. Dat is de afgelopen jaren voor steeds meer mensen de realiteit - toch wordt er nog lustig gestemd op politici die precies dat als adagium hebben.

Toen ik Frank Daeseleer jaren terug interviewde over de nieuwe politiepost bij station Velperpoort en ik hem vroeg of deze de overlast zou verminderen, merkte hij op dat het probleem zich uiteindelijk vooral verplaatst. Dat is natuurlijk waar, zolang het onderliggende probleem niet opgelost wordt. De mannen in de stoelen, de vrouw in de Steenstraat, de man voor de kerk: ze lossen niet ineens in het niets op. In een onlangs verschenen rapport van het sociaal cultureel planbureau stond iets soortgelijks: $\frac{3}{5}$ van de Nederlanders is somber over de toekomst van ons land, en om daar iets aan te doen moet men zich bezighouden met de onderliggende problemen in plaats van het sentiment zelf.

Als mijn wandeling me weer terugbrengt in het park, zijn de blauw-witte strandstoelen leeg. Uit het zicht, maar niet verdwenen. Net als de problemen uit dat rapport.

Reacties: avr.tekst@gmail.com

De wijkkrant Spijkerkwartier wordt huis aan huis bezorgd in het Spijkerkwartier (Spijkerbuurt, Spoorhoek, Boulevardkwartier en een deel van het Statenkwartier)

Redactie: José Botman, Lucille van Straten, Berenice Smits, Marianne van Sommeren

Fotografie: Rien Meijer en anderen

Vormgeving: Harald Slaterus

Drukker: Drukkerij HPC

Oplage: 4.000

Verschijning: 4x per jaar (lente, zomer, herfst en winter)

Diverse contactinformatie:

Wijkcentrum de Lommerd: Spijkerstraat 185a, info@lommerd.nl

Pand 66: Steenstraat 66, open op woensdagochtend.

Wijkagenten:

Femke van den Berg: femke.van.den.berg@politie.nl
Frank Daeseleer: frank.daeseleer@politie.nl
Politiepost Velperpoort, Ir.J.P. van Muijlwijkstraat 185.
Spreekuur op donderdag 18.00 – 20.00

Team leefomgeving: csa@leefomgevingarnhem.nl

Mijnspijkerkwartier.nl: wijkplatform

Fixi.nl: Voor meldingen over de openbare ruimte.

Kopij aanleveren:

Kopij voor nummer 126 dient te worden aangeleverd vóór 4 september 2023 via redactie@wijkkrantspijkerkwartier.nl

Ingezonden brieven en artikelen zijn welkom en vallen onder verantwoordelijkheid van de auteur. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te redigeren, in te korten of te weigeren zonder opgaaf van redenen. Anonieme brieven worden niet geplaatst, behalve in bijzondere situaties en op voorwaarde dat naam en adres bij de redactie bekend zijn. Ingezonden foto's dienen apart aangeleverd te worden in een resolutie van tenminste 300 dpi bij een formaat van tenminste 10 x 10 centimeter, in JPEG of TIF bestandsformaat. Toestemming van de maker is vereist en dient, tezamen met de naam van de maker, expliciet vermeld te worden bij het aanleveren van de foto's. Inzending geeft de redactie het recht het artikel en/of de foto in gedrukte, elektronische en/of enige andere vorm vast te leggen, te vermenigvuldigen dan wel openbaar te maken via de Wijkkrant Spijkerkwartier en website. Stukken van 200-400 woorden (met een foto) maken meer kans op plaatsing.

Voorpagina foto: Rien Meijer